

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-302X

C 312

41. vuosikerta

10. päivänä lokakuuta 1998

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Tuomioistuin	
	TUOMIOISTUIN	
98/C 312/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto), 16 päivänä heinäkuuta 1998, asiassa C-93/97 (Cour d'arbitrage de Belgique esittävä ennakkoratkaisupyyntö), Fédération belge des chambres syndicales de médecins ASBL vastaan Vlaamse Regering, Gouvernement de la Communauté française ja Conseil des ministres (Direktiivi 93/16/ETY — Yleislääkärin erityiskoulutus — 31 artikla)	1
98/C 312/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 16 päivänä heinäkuuta 1998, asiassa C-339/97, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttua-kunta (Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivien 94/15/EY ja 94/51/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)	1
98/C 312/03	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (neljäs jaosto), 9 päivänä heinäkuuta 1998, asiassa C-317/97 P, Smanor SA sekä Hubert Ségaud ja Monique Ségaud vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys — Laiminlyönti aloittaa jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely — Laiminlyönti- ja vahingonkorvauskanne — Muutoksenhaku — Tutkitavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	2
98/C 312/04	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kolmas jaosto), 14 päivänä heinäkuuta 1998, asiassa C-399/97, Glasoltherm SARL vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, Électricité de France ja "Colomiers Habitat" SA (Kanteen tutkimatta jättäminen)	2
98/C 312/05	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kolmas jaosto), 16 päivänä heinäkuuta 1998, asiassa C-252/97 P, N vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku — Kurinpitojärjestelmä — Viraltapano)	3

Ilmoitusnumero	Sisältö (jatkoa)	Sivu
98/C 312/06	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (neljäs jaosto), 17 päivänä heinäkuuta 1998, asiassa C-422/97 P, Société anonyme de traverses en béton armé (Sateba) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku — Julkiset tavaranhankinnat — Hankintaviranomaisen toiminnasta tehdyn kantelun käsittelyn lopettaminen)	3
98/C 312/07	Asia C-284/98 P: Euroopan parlamentin 24.7.1998 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-205/96, Roland Bieber vastaan Euroopan parlamentti, 26.5.1998 antamasta tuomiosta	3
98/C 312/08	Asia C-301/98: College van Beroepin tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa K.V.S. International BV vastaan Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij	4
98/C 312/09	Asia C-305/98 P: David T. Keelingin 4.8.1998 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-148/97, David T. Keeling vastaan sisämarkkinoilla toimiva yhdenmukaistamisvirasto (tavaramerkit ja mallit), 8.6.1998 antamasta määräyksestä	4
98/C 312/10	Asia C-309/98: Finanzgericht Münchenin 24.6.1998 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Holz Geenen GmbH vastaan Oberfinanzdirektion München	6
98/C 312/11	Asia C-310/98: Bundesfinanzhofin 7.7.1998 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö tuontimaksuasiassa Hauptzollamt Neubrandenburg vastaan Leszek Labis in Firma Przedsiębiorstwo Transportowo-Handlowe ”Met-Trans”, PL-Reda	6
98/C 312/12	Asia C-316/98 P: Union européenne de l’artisanat et des petites et moyennes entreprises’n (UEAPME) 14.8.1998 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun neljännen jaoston asiassa T-135/96, Union européenne de l’artisanat et des petites et moyennes entreprises (UEAPME), jota tukevat Confédération générale des petites et moyennes entreprises et du patronat réel (CGPME), Union professionnelle artisanale (UPA), Nationaal Christelijk Middenstandsverbond (NCMV), Koninklijke Vereniging MKB-Nederland, Fédération des artisans, Confederazione generale italiana del artigianato (Confartigianato), Wirtschaftskammer Österreich, Bundesvereinigung der Fachverbände des deutschen Handwerks eV (BFH), vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio, 17.6.1998 antamasta tuomiosta	6
98/C 312/13	Asia C-322/98: Landesarbeitsgericht Hamburgin 24.7.1998 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Bärbel Kachelmann vastaan Bankhaus Hermann Lampe KG	7
98/C 312/14	Asia C-326/98: Euroopan yhteisöjen komission 1.9.1998 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	8
98/C 312/15	Asian C-359/96 poistaminen rekisteristä	8

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkoa)	Sivu
98/C 312/16	Asian C-335/96 poistaminen rekisteristä	8
98/C 312/17	Asian C-318/97 poistaminen rekisteristä	8
98/C 312/18	Asian C-398/97 poistaminen rekisteristä	8
98/C 312/19	Asian C-12/96 poistaminen rekisteristä	9
98/C 312/20	Asian C-39/98 poistaminen rekisteristä	9
98/C 312/21	Asian C-327/96 poistaminen rekisteristä	9
98/C 312/22	Asian C-30/98 poistaminen rekisteristä	9
98/C 312/23	Asian C-351/97 poistaminen rekisteristä	9
98/C 312/24	Asian C-250/96 poistaminen rekisteristä	9
98/C 312/25	Asian C-297/97 poistaminen rekisteristä	9

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

98/C 312/26	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 21 päivänä heinäkuuta 1998, yhdistetyissä asioissa T-66/96 ja T-221/97, John Mellett vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin (Henkilöstö — Tutkittavaksi ottaminen — Vakinaistaminen — Perusteltu luottamus — Yhdenmukainen kohtelu)	10
98/C 312/27	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 16 päivänä heinäkuuta 1998, asiassa T-93/96, Catherine Presle vastaan Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskus (Henkilöstö — Asemamaan vaihtuminen — Perusteluvollisuus — Luottamuksensuojan periaate — Huolenpitovelvollisuus)	10
98/C 312/28	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 16 päivänä heinäkuuta 1998, asiassa T-72/97, Proderec — Formação e Desenvolvimento de Recursos Humanos, ACE vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Euroopan sosiaalirahasto — Päätös pienentää kahta rahoitustukea — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Tosiseikkoja ja kirjanpitoa koskevien tietojen vahvistaminen — Kansallisen viranomaisen toimivallan puuttuminen — Perustelut — Puolustautumisoikeudet) ...	10
98/C 312/29	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 7 päivänä heinäkuuta 1998, asiassa T-178/97, Albano Moncada vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Esimiehen sijaisuus — Kanne, joka on selvästi jätettävä tutkimatta ja lakiin perustumaton)	11

Ilmoitusnumero	Sisältö (jatkoa)	Sivu
98/C 312/30	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 16 päivänä heinäkuuta 1998, asiassa T-274/97, Ca'Pasta Srl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Asetus (ETY) N:o 4028/86 — Yhteinen kalatalouspolitiikka — Yhteisön taloudellinen tuki — Menettely taloudellisen tuen lakkauttamiseksi — Kumoamiskanne — Tutkimatta jättäminen)	11
98/C 312/31	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 6 päivänä heinäkuuta 1998, asiassa T-286/97, Anthony Goldstein vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Laiminlyöntikanne — Toimimisvelvollisuuden puuttuminen — Selvästi täysin perusteeton kanne)	11
98/C 312/32	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys, 15 päivänä heinäkuuta 1998, asiassa T-286/97 R, Anthony Goldstein vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Lausunnon antamisen raukeaminen)	12
98/C 312/33	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 24 päivänä kesäkuuta 1998, asiassa T-596/97, Dalmine SpA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne — Kilpailuoikeus — Päätös tietojensaantipyynnöstä — Uhkasakko — Tiedoksianto — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	12
98/C 312/34	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys, 7 päivänä heinäkuuta 1998, asiassa T-65/98 R, Van den Berg Foods Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu — Välitoimimenettely — Väliintulo — Luottamuksellisuus — Täytäntöönpanon lykkääminen)	12
98/C 312/35	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys, 15 päivänä heinäkuuta 1998, asiassa T-73/98 R, Société chimique Prayon-Rupel SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuet — Välitoimimenettely — Väliintulo — Välitoimet — Välitoimien kiireellisyyttä koskeva edellytys ei täyty)	13
98/C 312/36	Asia T-99/98: Hameico Stuttgart GmbH ym:n 30.6.1998 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	13
98/C 312/37	Asia T-106/98: Fratelli Murri S.p.A:n 13.7.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	14
98/C 312/38	Asia T-109/98: André van Meuterin 20.7.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	15
98/C 312/39	Asia T-112/98: Mannesmannröhren-Werke AG:n 23.7.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	15
98/C 312/40	Asia T-113/98: Peter Clauseinin 23.7.1998 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	16
98/C 312/41	Asia T-118/98: Ivar Langer Andersenin 29.7.1998 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	16

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkoa)	Sivu
98/C 312/42	Asia T-119/98: André Hecqin 30.7.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	17
98/C 312/43	Asia T-121/98: Taurus Beteiligungs-GmbH & Co. KG:n 31.7.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	17
98/C 312/44	Asia T-123/98: Claude Bochun 2.8.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	18
98/C 312/45	Asia T-124/98: Corrado Politin 2.8.1998 Euroopan koulutussäätiötä vastaan nostama kanne	18
98/C 312/46	Asia T-125/98: Luc Veronin 2.8.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	19
98/C 312/47	Asia T-128/98: Aéroports de Paris'n 7.8.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	20
98/C 312/48	Asia T-132/98: Groupe Perry SA:n ja Isibirisin 12.8.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	20
98/C 312/49	Asian T-285/97 poistaminen rekisteristä	21

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

16 päivänä heinäkuuta 1998,

asiassa C-93/97 (Cour d'arbitrage de Belgique esittävä ennakkoratkaisupyyntö), Fédération belge des chambres syndicales de médecins ASBL vastaan Vlaamse Regering, Gouvernement de la Communauté française ja Conseil des ministres ⁽¹⁾)

(Direktiivi 93/16/ETY — Yleislääkärin erityiskoulutus — 31 artikla)

(98/C 312/01)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-93/97, jonka Cour d'arbitrage (Belgia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Fédération belge des chambres syndicales de médecins ASBL vastaan Vlaamse Regering, Gouvernement de la Communauté française ja Conseil des ministres, ennakkoratkaisun lääkäreiden vapaan liikkuvuuden sekä heidän tutkintotodistustensa, todistustensa ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojensa vastavuoroisen tunnustamisen helpottamisesta 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/16/ETY (EYVL L 165, 7.7.1993, s. 1) 31 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet ja P. Jann, julkisasiamies: G. Cosmas, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 16.7.1998 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Lääkäreiden vapaan liikkuvuuden sekä heidän tutkintotodistustensa, todistustensa ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojensa vastavuoroisen tunnustamisen helpottamisesta 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/16/ETY 31 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ei aseteta pääsy-

vaatimukseksi yleislääkärin erityiskoulutukseen kyseisen direktiivin 3 artiklassa tarkoitetun tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan saamista.

- 2) Sen toiminnan luonne, jota hakijan on direktiivin 93/16/ETY 31 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan harjoitettava yleislääkärin erityiskoulutuksen aikana, ei välttämättä edellytä, että hän on saanut kyseisen direktiivin 3 artiklassa tarkoitetun tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan ennen tämän koulutuksen aloittamista. Jäsenvaltioiden on ratkaistava, edellyttääkö — ja miltä osin — se, että yleislääkärin erityiskoulutukseen osallistuva henkilö osallistuu ammattitoimintaan ja niiden henkilöiden velvollisuuksiin, joiden kanssa hän koulutuksensa aikana työskentelee, että hänellä on tämän direktiivin 3 artiklassa tarkoitettu tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista kelpoisuutta osoittava asiakirja.

⁽¹⁾ EYVL C 131, 26.4.1997.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

16 päivänä heinäkuuta 1998,

asiassa C-339/97, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta ⁽¹⁾)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivien 94/15/EY ja 94/51/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)

(98/C 312/02)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-339/97, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenä Götz zur Hausen) vastaan Luxemburgin suurherttuakunta (asiamiehenä Nicolas Schmit), jossa kantaja vaatii

yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön annetun neuvoston direktiivin 90/220/ETY ensimmäisestä mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 15 päivänä huhtikuuta 1994 annetun komission direktiivin 94/15/EY (EYVL L 103, 22.4.1994, s. 20) ja geneettisesti muunnettujen mikro-organismien käytöstä suljetuissa oloissa annetun neuvoston direktiivin 90/219/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 7 päivänä marraskuuta 1994 annetun komission direktiivin 94/51/EY (EYVL L 297, 18.11.1994, s. 29) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyissä määräjaoissa kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Ragnemalm (esittelevä tuomari) sekä tuomarit R. Schintgen, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray ja K. M. Ioannou, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: R. Grass, on antanut 16.7.1998 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut geneettisesti muunnettujen mikro-organismien käytöstä suljetuissa oloissa annetun neuvoston direktiivin 90/219/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 7 päivänä marraskuuta 1994 annetun komission direktiivin 94/51/EY 2 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyissä määräjaoissa kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.*

2) *Luxemburgin suurherttuakunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 331, 1.11.1997.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(neljäs jaosto),

9 päivänä heinäkuuta 1998,

asiassa C-317/97 P, Smanor SA sekä Hubert Ségaud ja Monique Ségaud vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys — Laiminlyönti aloittaa jäsenyyssoveltoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely — Laiminlyönti- ja vahingonkorvauskanne — Muutoksenhaku — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(98/C 312/03)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-317/97 P, Smanor SA, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Saint-Martin-d'Écublei (Ranska), sekä Hubert Ségaud ja Monique Ségaud, kotipaikka Saint-Martin-d'Écublei, edustajanaan asianajaja Laurence Roques, Val-de-Marne, 7—9 rue du Gène-

ral de Larminat, Créteil (Ranska), jossa valittajat vaativat muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-201/96, Smanor ym. vastaan komissio, 3.7.1997 antaman määräyksen (Kok. 1997, s. II-1081) kumoamista, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Richard B. Wainwright ja Olivier Couvert-Castéra), yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Ragnemalm sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn ja K. M. Ioannou, julkisasiamies A. Saggio, kirjaaja: R. Grass, on antanut 9.7.1998 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1) *Valitus hylätään.*

2) *Valittajat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 357, 22.11.1997.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(kolmas jaosto),

14 päivänä heinäkuuta 1998,

asiassa C-399/97, Glasoltherm SARL vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, Électricité de France ja "Colomiers Habitat" SA (¹)

(Kanteen tutkimatta jättäminen)

(98/C 312/04)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-399/97, Glasoltherm SARL, selvitystilassa oleva yhtiö, kotipaikka Orsay (Ranska), edustajanaan asianajaja Pascal Penciolelli, Evry, osoite 18 avenue de la Libération, 91130 Ris-Orangis (Ranska), vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Richard B. Wainwright ja Olivier Couvert-Castéra, joita avustaa Nicole Coutrelis), Électricité de France, kotipaikka Pariisi, ja HLM "Colomiers Habitat SA", kotipaikka Colomiers (Ranska), yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida ja J.-P. Puissochet, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 14.7.1998 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1) *Kanne jätetään tutkimatta.*

2) *Maksuttoman oikeudenkäynnin myöntämistä koskeva hakemus hylätään.*

3) *Glasoltherm SARL, selvitystilassa oleva yhtiö, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 55, 20.2.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(kolmas jaosto),

16 päivänä heinäkuuta 1998,

asiassa C-252/97 P, N vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾(Muutoksenhaku — Kurinpitojärjestelmä — Viraltapano)
(98/C 312/05)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-252/97 P, N, Euroopan yhteisöjen komission entinen virkamies, edustajanaan asianajaja Xavier Magne, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Louis Schiltz, 2 rue du Fort Rheinsheim, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-273/94, N vastaan komissio, 15.5.1997 antaman tuomion kumoamista (Kok. H. 1997, s. II-289), muuna osapuolena Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään Gianluigi Valsesia, avustajanaan asianajaja Denis Waelbroeck), yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida ja J.-P. Puissochet, julkisasiamies F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 16.7.1998 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1) *Valitus hylätään.*2) *Valittaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*⁽¹⁾ EYVL C 295, 27.9.1997.**YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS**

(neljäs jaosto),

17 päivänä heinäkuuta 1998,

asiassa C-422/97 P, Société anonyme de traverses en béton armé (Sateba) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Julkiset tavaranhankinnat — Hankintaviranomaisen toiminnasta tehdyn kantelun käsittelyn lopettaminen)

(98/C 312/06)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-422/97 P, Société anonyme de traverses en béton armé (Sateba), Ranskan oikeuden mukaan perustettu

yhtiö, kotipaikka Pariisi, edustajanaan asianajaja Jacques Manseau, Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Ernest Arendt, 8—10 rue Mathias Hardt, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-83/97, Sateba vastaan komissio, 29.9.1997 antaman määräyksen (Kok. 1997, s. II-1523) kumoamista, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään Hendrik van Lier), yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Ragnemalm (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. L. Murray ja K. M. Ioannou, julkisasiamies: N. Fennelly, kirjaaja: R. Grass, on antanut 17.7.1998 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1) *Valitus hylätään.*2) *Valittaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*⁽¹⁾ EYVL C 55, 20.2.1998.

Euroopan parlamentin 24.7.1998 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-205/96, Roland Bieber vastaan Euroopan parlamentti, 26.5.1998 antamasta tuomiosta

(Asia C-284/98 P)

(98/C 312/07)

Euroopan parlamentti on valittanut 24.7.1998 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-205/96, Roland Bieber vastaan Euroopan parlamentti, 26.5.1998 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajina ovat José-Luis Rufas Quintana ja Evelyne Waldehrr, ja prosessiosoite Luxemburgissa Euroopan parlamentin pääsihteeristö, posti- ja kirjaamoyksikkö, Bâtiment Tour.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-205/96, Bieber v. parlamentti, 26.5.1998 antaman valituksenalaisen tuomion ⁽¹⁾;

— toissijaisesti kumoaa tämän tuomion 2, 3 ja 6 kohdan sen ajanjakson lyhentämiseksi, jonka osalta Euroopan parlamentti on tuomittu maksamaan kantajalle korvauksia 15.6.1995 ja 13.12.1995 väliseltä ajalta;

— hyväksyy Euroopan parlamentin ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset ja

— päättää oikeudenkäyntikuluista työjärjestyksen asiaa koskevien määräysten mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön oikeuden rikkominen ja erityisesti

- henkilökohtaisista syistä myönnetyn virkavapauden päättymisen jälkeistä toimeen siirtoa koskevan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön noudattamatta jättäminen: yhteisöjen tuomioistuimen mukaan toimielimellä ei ole velvollisuutta siirtää virkamiestä toimeen ensimmäisessä henkilöstösääntöjen 40 artiklan edellytykset täyttävässä tilanteessa, jos virkamiehen käyttäytymisestä voidaan päätellä, että on epävarmaa, aikooko hän asettua toimielimen käytettäväksi ⁽¹⁾. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti hyödyntänyt henkilöstösääntöjen 40 artiklan 4 kohdan d alakohdasta itse tekemäänsä tulkintaa ⁽²⁾, mikä on johtanut tosiseikkojen epätäydelliseen toteamiseen ja tarjottujen todisteiden hyväksymisestä kieltäytymiseen;
- sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön noudattamatta jättäminen: ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon sitä, missä määrin kantaja on myötävaikuttanut toimeen siirtämisen viivästymisen pitkittymiseen.

⁽¹⁾ EYVL C 234, 25.7.1998, s. 25.

⁽²⁾ Yhdistetyt asiat 126/75, 34 ja 92/76, tuomio 27.10.1997, Kok. 1977, s. 1337, 7 ja 20 kohta.

⁽³⁾ Asia T-40/90, tuomio 1.7.1993, Kok. 1993, s. II-721.

College van Beroepin tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa K.V.S. International BV vastaan Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

(Asia C-301/98)

(98/C 312/08)

College van Beroep on pyytänyt 17.7.1998 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 31.7.1998, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa K.V.S. International BV vastaan Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko direktiivin 88/407/ETY ⁽¹⁾ 3 artiklan b alakohtaa tulkittava niin, että sellaisen sonnin siemenneste, joka oli jo ennen muuttamisdirektiivin 93/60/ETY ⁽²⁾ antamista hyväksytty hyväksytyyn keinosiemennysasemaan sen vuoksi, että sonni täytti silloin voimassa olleet hyväksymisedellytykset, ei täytä (enää) direktiivin 3 artiklan b alakohdassa asetettua edellytystä, jos sinä ajankohtana, jolloin siemennesteelle haetaan todistusta, kyseinen eläin ei täytä niitä muutettuja edellytyksiä keinosiemennysasemaan hyväksymiseksi,

joista säädetään direktiivin 88/407/ETY liitteessä B olevassa I luvun 1 kohdan b alakohdassa?

Jos vastaus kysymykseen 1 on myöntävä:

2. Onko direktiivin 88/407/ETY 20 artiklaan sisältyviä siirtymäajan säännöksiä tulkittava niin, että direktiiviä on vastaavasti sovellettava siemennesteeseen, joka on kerätty ja käsitelty ennen 1.7.1994?

Jos vastaus kysymykseen 1 on myöntävä ja kysymykseen 2 kieltävä:

3. Onko direktiivi 93/60/ETY pätemätön sen vuoksi, että se on ristiriidassa yleisten oikeusperiaatteiden ja erityisesti luottamuksensuojan periaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa, koska tässä direktiivissä ei säädetä siirtymäajan toimenpiteistä, joilla estettäisiin yhteisön sisäisen kaupan rajoitukset, jotka kohdistuvat sellaisten sonnien siemennesteeseen, jotka oli voimassa olleiden säännösten mukaisesti otettu hyväksytyyn keinosiemennysasemaan jo ennen kyseisen direktiivin antamista?

Jos vastaus kysymykseen 1 on kieltävä:

4. Direktiivin 93/60/ETY 1 artiklan 8 kohdalla on muutettu direktiivin liitteessä B olevan I luvun 1 kohdan b alakohtaa niin, että aikaisempi sanamuoto "eläimiä ei saa olla aikaisemmin pidetty muissa karjoissa, joiden tautitilanne on huonompi", korvattiin sanamuodolla "eläimiä ei saa olla aikaisemmin pidetty yhdessä tai useammassa karjassa, jonka tautitilanne on huonompi". Onko tätä muutosta tulkittava niin, että kysymys on pelkästä selvennyksestä, vain onko tätä pidettävä aineellisenä muutoksena, joka kohdistuu niihin edellytyksiin, joita sovelletaan nautojen ottamiseen hyväksytyihin keinosiemennyskeskuksiin?

⁽¹⁾ EYVL L 194, 22.7.1998, s. 10.

⁽²⁾ EYVL L 186, 28.7.1993, s. 28.

David T. Keelingin 4.8.1998 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-148/97 ⁽¹⁾, David T. Keeling vastaan sisämarkkinoilla toimiva yhdenmukaistamisvirasto (tavaramerkit ja mallit), 8.6.1998 antamasta määräyksestä

(Asia C-305/98 P)

(98/C 312/09)

David T. Keeling on valittanut 4.8.1998 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston asiassa T-148/97, David T. Keeling vastaan sisämarkkinoilla toimiva yhdenmukaistamisvirasto (tavaramerkit ja mallit), 8.6.1998 antamasta määräyksestä. Valittajan edustajana

on professori A. A. Dashwood, avustajanaan solicitor Edward Lewis, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arsène Kronshagen, 22 rue Marie Adelaide.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-148/97, 8.6.1998 antaman määräyksen, jolla kanne jätettiin tutkimatta tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvän puuttumisen vuoksi,
2. palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, jotta suullista käsittelyä voidaan jatkaa ja
3. velvoittaa vastaajan korvaamaan muutoksenhausta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sovelsi lakia virheellisesti katsoessaan, ettei riidanalaisesta päätöksestä voitu nostaa EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan mukaista kumoamiskannetta.

Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tehnyt oikeita johtopäätöksiä yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 294/83, Les Verts vastaan Euroopan parlamentti antamasta tuomiosta (²), jossa yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että 173 artiklan mukainen kanne voidaan nostaa sellaisista Euroopan parlamentin toimenpiteistä, joilla on oikeudellisia vaikutuksia kolmansiin osapuoliin, vaikka parlamenttia ei kyseisenä ajankohtana mainittukaan 173 artiklassa. Yhteisöjen tuomioistuin perusteli tätä tuomiotaan siten, että oikeussäännöille perustuvassa yhteisössä yhteisöjen tuomioistuimen on voitava valvoa kaikkien sellaisten toimenpiteiden lainmukaisuutta, jotka on toteuttanut yksikkö, johon sovelletaan yhteisön oikeutta ja joka voi ottaa itselleen jäsenvaltioille tai muille toimielimille kuuluvaa toimivaltaa tai ylittää oman toimivaltansa.

Yhteisöjen tuomioistuin omaksui implisiittisesti saman kannan tilintarkastustuomioistuimen toimenpiteiden osalta yhdistetyissä asioissa 193/87 ja 194/87, Maurissen vastaan tilintarkastustuomioistuin (³) antamassaan tuomiossa. Lisäksi julkisasiamies Darmon totesi kyseisessä asiassa antamassaan ratkaisuehdotuksessa, että yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Les Verts tekemä analyysi esitettiin ”niin varauksettomasti”, että sitä ”voidaan soveltaa tilintarkastustuomioistuimen toteuttamien toimenpiteiden valvomiseen ilman mitään rajoituksia”. Julkisasiamies käsiteli myös nimenomaisesti sitä tosiseikkaa, että tilintarkastustuomioistuin ei kyseisenä aikana ollut yksi EY:n perustamissopimuksen 4 artiklan 1 kohdassa luetelluista ”toimielimistä”. Hän totesi tältä osin seuraavaa:

”Tarve valvoa toimenpiteen laillisuutta ei voi olla vähäisempi silloin, kun toimenpiteen on toteuttanut ’toimielimen kaltainen yksikkö’ tai ’avustava yksikkö’, jolla on erityisiä hallinnollisia toimivaltuuksia.”

Valittajan mukaan samoja perusteluja on sovellettava yhtä lailla yhdenmukaistamisviraston (jäljempänä virasto) pääjohtajan toimenpiteisiin ja etenkin riitautetun päätöksen kaltaisiin toimenpiteisiin ottaen huomioon ne vakavat vaikutukset, jotka sillä on asetuksella perustettujen valituslau-

takuntien itsenäisyyteen. Virasto perustettiin perustamissopimuksen 235 artiklan perusteella annetulla neuvoston asetuksella. Minkä tahansa yhteisön lainsäädännöllä perustetun yksikön toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, on voitava saattaa tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin näyttää valituksenalaisessa määräyksessään omaksuneen sen kannan, että silloin kun kumoamiskanne on asianmukainen keino viraston pääjohtajan päätöksen riitauttamiseksi, tällaista kannetta ei voida nostaa virastoa vastaan suoraan perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla, sen sijaan ensiksi on tehtävä komissiolle asetuksen 118 artiklan mukainen pyyntö, minkä jälkeen komission päätös voidaan riitauttaa yhteisöjen tuomioistuimessa perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla. Valittajan mukaan on useita syitä siihen, miksi komissiolle tehtävä pyyntö ja sitä seuraava komissiota vastaan nostettava kumoamiskanne ei ole asianmukainen tapa saattaa viraston pääjohtajan toimenpiteet tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin.

Ensinnäkin asetuksen 118 artiklan pätevydestä voidaan esittää vakavia epäilyksiä ainakin sen tulkinnan osalta, joka sille on annettu riidanalaisessa päätöksessä. Kyseisellä artiklalla pyritään antamaan komissiolle sellainen oikeudenhoitoon kuuluva tehtävä, joka perustamissopimuksen mukaan kuuluu yleensä yhteisöjen tuomioistuimelle ja yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle. Ei voida ajatellakaan, että perustamissopimuksen 235 artiklan perusteella annetulla neuvoston asetuksella komissiolle voitaisiin luovuttaa osa yhteisöjen tuomioistuimen tuomiovallasta.

Toiseksi jo 118 artiklan sanamuoto näyttää tekevän järjestelystä tarpeettoman ainakin niiden toimenpiteiden osalta, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia.

Kolmanneksi ei ole olemassa mitään hyvää syytä, miksi henkilön, joka haluaa riitauttaa viraston pääjohtajan päätöksen, edellytetään nostavan kanteen komissiota vastaan.

Neljänneksi erityinen valvontamenettely, jossa komissio asetetaan riitauttajan ja riidanalaisen toimenpiteen toteuttajan väliin, voitaisiin hyväksyä ainoastaan, jos asetuksen 118 artiklan mukaiset yksityisen käytössä olevat menettelylliset takeet vastaisivat perustamissopimuksen 173 artiklan mukaisia takeita. Näin ei selvästikään ole.

Viidenneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei näytä käsitelleen poikkeuksellista tilannetta, joka syntyy silloin, jos komissio hyväksyy 118 artiklan mukaisen pyynnön ja jos viraston pääjohtaja tämän jälkeen riitauttaa komission päätöksen 173 artiklan nojalla (kuten hän oletettavasti tekisikin). Tällöin ainoa tapa, jolla asetuksen 118 artiklan mukaisen pyynnön komissiolle tehnyt asianosainen voisi osallistua oikeudenkäyntiin yhteisöjen tuomioistuimessa, olisi hakea oikeutta osallistua väliintulijana viraston ja komission väliseen oikeudenkäyntiin EY:n tuomioistuimen perussäännön 37 artiklan nojalla.

Kuudenneksi valittajan kaltaiseen yksityishenkilöön sovellettavia sääntöjä ja määräyksiä on sovellettava myös jäsenvaltioihin, sillä 118 artiklan mukainen menettely koskee myös niitä. Toisaalta komission on oletettavasti kyettävä

nostamaan kanne viraston pääjohtajan päätöksistä suoraan 173 artiklan nojalla. Se, että jäsenvaltiot olisivat komissioon verrattuna erilaisessa asemassa halutessaan nostaa kanteen tällaisista päätöksistä, olisi varsin poikkeuksellista.

⁽¹⁾ EYVL C 199, 28.6.1997, s. 39.

⁽²⁾ Kok. 1986, s. 1339.

⁽³⁾ Kok. 1989, s. 1045.

Finanzgericht Münchenin 24.6.1998 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Holz Geenen GmbH vastaan Oberfinanzdirektion München

(Asia C-309/98)

(98/C 312/10)

Finanzgericht München — 3. jaosto — on pyytänyt 24.6.1998 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 10.8.1998, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Holz Geenen GmbH vastaan Oberfinanzdirektion München ennakkoratkaisua seuraavaan kysymykseen:

Onko tiettyjen tavaroiden — joista tässä oikeudenkäynnissä on kysymys ikkunakehysten valmistukseen tarkoitettuista nelikulmaisista puukappaleista, joissa on hieman pyöristetyt kulmat ja jotka koostuvat yhteenliimatuista, rinnakkaisiisistä puukerroksista ja joiden koko (leveytenä ja korkeutena) on joko 48 x 72 tai 85 x 72 millimetriä — luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 30 päivänä heinäkuuta 1997 annettu komission asetus (EY) N:o 1509/97 (EYVL L 204, 31.7.1997, s. 8) pätemätön?

Bundesfinanzhofin 7.7.1998 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö tuontimaksuasiassa Hauptzollamt Neubrandenburg vastaan Leszek Labis in Firma Przedsiębiorstwo Transportowo-Handlowe "Met-Trans", PL-Reda

(Asia C-310/98)

(98/C 312/11)

Bundesfinanzhof — VII jaosto — on pyytänyt 7.7.1998 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 10.8.1998, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Hauptzollamt Neubrandenburg vastaan Leszek Labis in Firma Przedsiębiorstwo Transportowo-Handlowe "Met-Trans", PL-Reda ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Mitä vaatimuksia on asetettava sitä aluetta, jossa rikkomus on tosiasiallisesti tapahtunut TIR-carnet'illa suoritettavan kuljetuksen aikana, koskeville todisteille (2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 454 artiklan 3 kohta, EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1)? Riittävätkö todisteiksi carnet'n haltijan lausunto ja tämän lukuun kuljetuksen suorittaneen ajoneuvon kuljettajan antama todiste, vai voidaanko asia näyttää toteen vain sellaisten asiakirjojen avulla, joista ilmenee yksiselitteisesti, että toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toteamusten mukaan rikkomus tapahtui niiden alueella?

2. Sitä tapausta varten, että yhteisöjen tuomioistuin katsoo mahdolliseksi, että rikkomuksen tosiasiallinen tapahtumapaikka voidaan näyttää toteen carnet'n haltijan lausunnolla ja ajoneuvon kuljettajan antamalla todisteella:

Onko asetuksen (ETY) N:o 2454/93 454 artiklan 3 kohdan kolmatta ja neljättä alakohtaa tulkittava niin, että niitä on sovellettava myös siinä tapauksessa, että maksu kannettiin jäsenvaltiossa, jossa rikkomus todettiin, vaikka näytettiin uskottavasti toteen, että rikkomus tosiasiallisesti tapahtui toisessa jäsenvaltiossa?

Union européenne de l'artisanat et des petites et moyennes entreprises'n (UEAPME) 14.8.1998 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun neljännen jaoston asiassa T-135/96, Union européenne de l'artisanat et des petites et moyennes entreprises (UEAPME), jota tukevat Confédération générale des petites et moyennes entreprises et du patronat réel (CGPME), Union professionnelle artisanale (UPA), Nationaal Christelijk Middenstandsverbond (NCMV), Koninklijke Vereniging MKB-Nederland, Fédération des artisans, Confederazione generale italiana del artigianato (Confartigianato), Wirtschaftskammer Österreich, Bundesvereinigung der Fachverbände des deutschen Handwerks eV (BFH), vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio, 17.6.1998 antamasta tuomiosta

(Asia C-316/98 P)

(98/C 312/12)

Union européenne de l'artisanat et des petites et moyennes entreprises (UEAPME) on valittanut 14.8.1998 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun neljännen jaoston asiassa T-135/96, Union européenne de l'artisanat et des petites et moyennes entreprises (UEAPME), jota tukevat Confédération générale des petites et moyennes entreprises et du patronat réel (CGPME), Union profes-

sionnelle artisanale (UPA), Nationaal Christelijk Middenstandsverbond (NCMV), Koninklijke Vereniging MKB-Nederland, Fédération des artisans, Confederazione generale italiana del artigianato (Confartigianato), Wirtschaftskammer Österreich, Bundesvereinigung der Fachverbände des deutschen Handwerks eV (BFH), vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio, 17.6.1998 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajina ovat asianajajat Francis Herbert ja Daniel Tomasevic, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Katia Manhaeve, 56—58 rue Charles Martel.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen samojen asianosaisten välisessä asiassa T-135/96 17.6.1998 antaman tuomion;
- kumoaa UNICE:n, CEEP:n ja EAY:n tekemästä vanhempainlomaa koskevasta puitesopimuksesta annetun neuvoston direktiivin 96/34/EY⁽¹⁾ kokonaisuudessaan tai toissijaisesti PK-yrityksiä koskevilta osin;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan, mukaan lukien ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn sosiaalipolitiikkaa koskevan pöytäkirjan N:o 14 liitteenä olevan sosiaalipolitiikasta muiden Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden kuin Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan kesken tehdyn sopimuksen 2 artiklan 2 kohdan rikkominen: ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole arvioinut asianmukaisesti 2 artiklan 2 kohdan sisältöä, jossa asetettu selvä ja ehdoton kielto edellyttää PK-yrityksiä aidosti edustavan ja niiden valtuuttaman järjestön osallistumista. PK-yritysten etuja voidaan kunnioittaa ainoastaan tunnustamalla suoraan PK-yrityksiä yhteisön tasolla edustavalle järjestölle oikeus nostaa kumoamiskanne. Jos ennakkoratkaisupyynnön mukaan kansallisessa tuomioistuimessa on direktiivin täytäntöönpanon jälkeen ristiriitatilanne, yhteisöjen tuomioistuin voi määrätä lainvastaisuudesta seuraamuksen ennakkoratkaisupyynnön perusteella vasta lainvastaisuuden tapahtumisen jälkeen.
- Sosiaalipolitiikasta tehdyn sopimuksen 4 artiklan rikkominen: ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti työmarkkinaosapuolen käsitettä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustelujen mukaan UNICE, CEEP ja EAY voivat yhä edelleen neuvotella sosiaalipolitiikasta tehdyn sopimuksen

4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan viimeisen virkkeen mukaisella yhteisön oikeuden säännöksellä vahvistettuja puitesopimuksia edellyttäen, että niiden todetaan edustavan yrityksiä riittävän laajasti, siten että kaikki muut järjestöt sivuutetaan neuvotteluista. Tällainen järjestelmä loukkaa lisäksi kansallisten järjestöjen ja niiden jäsenten yhdistymisvapautta. UEAPME:n jäsenjärjestöjen taikka PK-yritysten, jotka liittyvät UEAPME:n jäseniin, onkin halutessaan jonain päivänä osallistua eurooppalaisten puitesopimusten neuvottelemiseen pakko liittyä UNICE:en, jotta se edustaisi niitä.

- Puolustautumisoikeuksia ja asianosaisten prosessuaalista yhdenvertaisuutta koskevien menettelysäännösten rikkominen: ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi asettaa kyseenalaiseksi ilman asiaa tukevia seikkoja sitä, että valittaja edustaa yrityksiä, jotka työllistävät työntekijöitä, eikä olla esittämättä valittajalle tältä osin kysymystä ja antamalla sille riittävästi aikaa yksityiskohtaisen vastauksen antamiseen. Se ei voi toimia näin varsinkaan sen vuoksi, että se on selvästi antanut ymmärtää kirjallisen käsittelyn lopussa esittämällä kysymyksillä, että asiassa on kyse edustettujen yritysten eikä niiden palkkaamien työntekijöiden lukumäärästä.
- Perusteluvollisuuden laiminlyönti.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 19.6.1996, s. 4.

Landesarbeitsgericht Hamburgin 24.7.1998 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Bärbel Kachelmann vastaan Bankhaus Hermann Lampe KG

(Asia C-322/98)

(98/C 312/13)

Landesarbeitsgericht Hamburgin kuudes jaosto on pyytänyt 24.7.1998 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 20.8.1998, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Bärbel Kachelmann vastaan Bankhaus Hermann Lampe KG ennakkoratkaisua seuraavaan kysymykseen:

Onko direktiivin 76/207/ETY⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohtaa tulkittava niin, että sovellettaessa Kündigungsschutzgesetzin (irtisanomissuojasta annettu laki) 1 §:n 3 momenttia, sellaisena kuin se oli 30.9.1996 asti, osapäivätyössä olevat naispuoliset työntekijät on rinnastettava täyspäivätyössä oleviin työntekijöihin valittaessa irtisanottavia työntekijöitä sosiaalisin perustein (ns. soziale Auswahl), kun kysei-

sellä alalla on osapäivätyössä olennaisesti enemmän naisia kuin miehiä?

(¹) EYVL L 39, 14.2.1976, s. 40.

Euroopan yhteisöjen komission 1.9.1998 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-326/98)

(98/C 312/14)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 1.9.1998 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellinen pääneuvonantaja Richard Wainwright ja oikeudellisesti yksikössä toimiva kansallinen virkamies Olivier Couvert-Castera, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että tuomioistuin

— toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut perustamissopimuksen 30 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se edellyttää, että muista jäsenvaltioista peräisin olevien alkoholijuomien etiketteihin kiinnitetään ”sosiaaliturvamaksu”-merkki, ja

— velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ranskan lainsäädännön mukaan yli 25-prosenttisista alkoholijuomista peritään maksu kansalliseen sairausvakuutuskassaan. Maksun suorittavat tukkukauppiat sekä ne tuottajat, jotka myyvät näitä juomia suoraan vähittäiskauppiaille tai kuluttajille, ja ympyränmuotoinen ”sosiaaliturvamaksu”-merkki on kiinnitettävä näiden juomien etiketteihin.

Muista jäsenvaltioista peräisin olevien tuotteiden osalta edellä mainittu merkin kiinnittämismenettely, jonka noudattamatta jättäminen voi johtaa syytöksiin, muodostaa esteen tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle ja kuuluu siten määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaavana toimenpiteenä EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan soveltamisalaan.

Merkin kiinnittämismenettelyä, jolla pyritään opastamaan kuluttajia ja jonka tavoitteena on kiinnittää huomiota alkoholin väärinkäyttöön liittyviin vaaroihin ja sosiaaliturvan kannettavaksi aiheutuviin kokonaiskustannuksiin, voidaan pitää lainmukaisena kuitenkin sillä edellytyksellä, että kyseinen toimenpide on tarkoituksenmukainen tämän tavoitteen huomioon ottaen. Komission mukaan ”sosiaaliturvamaksu”-merkin sisältämä sanoma ei tätä edellytystä täytä.

Asian C-359/96 (¹) poistaminen rekisteristä

(98/C 312/15)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 28.5.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-359/96 (Pretura circondariale di Pavia esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosoikeudenkäynti Luigi Bazzania, Agostino Traverso ja Adriano Calvinia vastaan.

(¹) EYVL C 9, 11.1.1997.

Asian C-335/96 (¹) poistaminen rekisteristä

(98/C 312/16)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 9.6.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-335/96, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta.

(¹) EYVL C 388, 21.12.1996.

Asian C-318/97 (¹) poistaminen rekisteristä

(98/C 312/17)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan 15.6.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-318/97, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta.

(¹) EYVL C 318, 18.10.1997.

Asian C-398/97 (¹) poistaminen rekisteristä

(98/C 312/18)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 17.6.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-398/97, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta.

(¹) EYVL C 26, 24.1.1998.

Asian C-12/96⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 312/19)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 26.6.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-12/96, Portugalin tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 95, 30.3.1996.

Asian C-39/98⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 312/20)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 2.7.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-39/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Silena SpA.

⁽¹⁾ EYVL C 137, 2.5.1998.

Asian C-327/96⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 312/21)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 9.7.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-327/96 (Tribunale di Genovan esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Ente Autonomo Fiera Internazionale di Genova vastaan Ministero delle Finanze.

⁽¹⁾ EYVL C 370, 7.12.1996.

Asian C-30/98⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 312/22)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 9.7.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-30/98 (Landgericht Berlinin esittämä

ennakkoratkaisupyyntö), VR-Leasing GbmH vastaan Margit Bertram.

⁽¹⁾ EYVL C 94, 28.3.1998.

Asian C-351/97⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 312/23)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 10.7.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-351/97, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta.

⁽¹⁾ EYVL C 357, 22.11.1997.

Asian C-250/96⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 312/24)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 13.7.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-250/96 (Pretura circondariale di Brescian esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosoikeudenkäynti Riccardo Piccalugaa vastaan.

⁽¹⁾ EYVL C 294, 5.10.1996.

Asian C-297/97⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 312/25)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 17.7.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-297/97, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta.

⁽¹⁾ EYVL C 318, 18.10.1997.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

21 päivänä heinäkuuta 1998,

yhdistetyissä asioissa T-66/96 ja T-221/97, John Mellett
vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin ⁽¹⁾*(Henkilöstö — Tutkittavaksi ottaminen — Vakinaistami-*
nen — Perusteltu luottamus — Yhdenmukainen kohtelu)

(98/C 312/26)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Yhdistetyissä asioissa T-66/96 ja T-221/97, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen väliaikainen toimenhaltija John Mellett, kotipaikka 61 rue des Maraîchers, Plateau du Kirchberg, Luxemburg, edustajanaan solicitor O'Donovan Brendan ja barrister Conor Quingley, prosessiosoite Luxemburgissa yllämainittu, vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin (asiamiehenään Timothy Millett), jossa kantaja asiassa T-66/96 vaatii yhteisöjen tuomioistuimen 14.6.1995 tekemän päätöksen kumoamista ja asiassa T-221/97 yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 17.10.1996 ja 4.12.1996 tekemien päätösten, joissa on kieltäydytty ryhtymästä toimiin kantajan vakinaistamiseksi, kumoamista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja M. Jaeger, kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair, on antanut 21.7.1998 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Asiat T-66/96 ja T-221/87 yhdistetään tuomion julistamista varten.*

2) *Yhteisöjen tuomioistuimen hallinnollisen komitean 14.6.1995 tekemä päätös sellaisena kuin se on kirjattu pöytäkirjan 4 kohtaan samoin kuin yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 17.10.1996 ja 4.12.1996 tekemät päätökset, joissa on kieltäydytty ryhtymästä toimiin kantajan vakinaistamiseksi, kumotaan.*

3) *Yhteisöjen tuomioistuin velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asioissa T-66/96 ja T-221/97.*

⁽¹⁾ EYVL C 233, 10.8.1996 ja EYVL C 331, 1.11.1997.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

16 päivänä heinäkuuta 1998,

asiassa T-93/96, Catherine Presle vastaan Euroopan
ammattillisen koulutuksen kehittämiskeskus ⁽¹⁾*(Henkilöstö — Asemamaan vaihtuminen — Perusteluvel-*
vollisuus — Luottamuksensuojan periaate — Huolenpito-
velvollisuus)

(98/C 312/27)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-93/96, Euroopan ammattillisen koulutuksen kehittämiskeskus virkamies Catherine Presle, Berliini, edustajanaan asianajaja Frank Montag, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Aloyse May, 31 Grand-rue, vastaan Euroopan ammattillisen koulutuksen kehittämiskeskus (asiamiehenään Bertrand Wägenbaur), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan ammattillisen koulutuksen kehittämiskeskus 22.5.1996 tekemän päätöksen, jonka mukaan kantaja siirretään 1.7.1996 alkaen Thessalonikiin (Kreikka), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja M. Jaeger, kirjaaja: H. Jung, on antanut 16.7.1998 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Kanne hylätään.*

2) *Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluisaan, mukaan lukien välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut.*

⁽¹⁾ EYVL C 233, 10.8.1996.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

16 päivänä heinäkuuta 1998,

asiassa T-72/97, Proderrec — Formação e Desenvolvimento
de Recursos Humanos, ACE vastaan Euroopan yhteisöjen
komissio ⁽¹⁾*(Euroopan sosiaalirahasto — Päätös pienentää kahta*
rahoitustukea — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottami-
nen — Tosiseikkoja ja kirjanpitoa koskevien tietojen vah-
vistaminen — Kansallisen viranomaisen toimivallan puu-
tuminen — Perustelut — Puolustautumisoikeudet)

(98/C 312/28)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Asiassa T-72/97, Proderrec — Formação e Desenvolvimento de Recursos Humanos ACE, kotipaikka Almada (Portu-

gali) edustajanaan asianajaja Manuel Rodrigues, Lissabon, Rua Torcato José Clavine, 17 D, 1º Esq., Pragal, Almada, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Maria Teresa Figueira ja Knut Simonsson), jossa kantaja vaatii kumoamaan 9.12.1996 tehdyt komission päätökset C (96) 2554 ja C (96) 2555, joilla pienennettiin Euroopan sosiaalirahaston myöntämiä kahta rahoitustukia, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit K. Lenaerts ja J. D. Cooke, kirjaaja: johtava hallintovirkamies B. Pastor, on antanut 16.7.1998 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 166, 31.5.1997.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

7 päivänä heinäkuuta 1998,

asiassa T-178/97, Albano Moncada vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Henkilöstö — Esimiehen sijaisuus — Kanne, joka on selvästi jätettävä tutkimatta ja lakiin perustumaton)

(98/C 312/29)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-178/97, Euroopan yhteisöjen komission virkamies Albano Moncada, Luxemburg, edustajinaan asianajat Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure ja Ariane Tornel, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa Myson SARL, 30 rue de Cessange, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Christine Berardis-Kayser ja Florence Duvieusart-Clotuche), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensinnäkin kumoamaan komission 12.8.1996 tekemän päätöksen, jolla kantajaa alemmalla palkkatasolla oleva työntekijä määrättiin toimimaan hänen esimiehensä sijaisena tämän ollessa estyneenä, sekä toiseksi vahingonkorvausta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja B. Vesterdorf sekä tuomarit R. M. Moura Ramos ja P. Mengozzi, kirjaaja: H. Jung, on antanut 7.7.1998 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 252, 16.8.1997.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

16 päivänä heinäkuuta 1998,

asiassa T-274/97, Ca'Pasta Srl vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Asetus (ETY) N:o 4028/86 — Yhteinen kalatalouspolitiikka — Yhteisön taloudellinen tuki — Menettely taloudellisen tuen lakkauttamiseksi — Kumoamiskanne — Tutkimatta jättäminen)

(98/C 312/30)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-274/97, Ca'Pasta Srl, edustajinaan asianajat Paolo Piva, Venetsia ja Guy Arendt, Luxemburg, prosessiosoite Luxemburgissa 7, Val Sainte-Croix, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Hubert van Vliet ja Alberto Dal Ferro), jossa vaaditaan kumoamaan päätös, jonka väitetään sisältyvän komission kantajalle 4.8.1997 osoittamaan kirjeeseen, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit C. P. Briët ja A. Potocki, kirjaaja: H. Jung, on 16.7.1998 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 387, 20.12.1997.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

6 päivänä heinäkuuta 1998,

asiassa T-286/97, Anthony Goldstein vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Laiminlyöntikanne — Toimimisvelvollisuuden puuttuminen — Selvästi täysin perusteeton kanne)

(98/C 312/31)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-286/97, Anthony Goldstein, kotipaikka Lontoo, edustajanaan solicitor Raymond St John Murphy, 3 Kings Bench Walk, Inner Temple, Lontoo, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään Richard Lyal), jossa vaaditaan yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että komissio on syylistynyt laiminlyöntiin, koska se ei ole ratkaissut kantajan 6 päivänä helmikuuta 1962 annettua neuvoston asetuksen N:o 17 (perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus; EYVL N:o 13, 21.2.1962, s. 204) 3 artiklan 2 kohdan nojalla tekemää, tiettyjä kilpailua rajoittavia menettelytapoja koskevaa kantelua (IV/34.824 — Goldstein/GMC), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien

kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit C. P. Briët ja A. Potocki, kirjaaja: H. Jung, on antanut 6.7.1998 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan vastaamaan oikeudenkäyntikuluista.*

(¹) EYVL C 7, 10.1.1998.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS,

15 päivänä heinäkuuta 1998,

asiassa T-286/97 R, Anthony Goldstein vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(*Lausunnon antamisen raukeaminen*)

(98/C 312/32)

(*Oikeudenkäyntikieli: englanti*)

Asiassa T-286/97 R, Anthony Goldstein, kotipaikka Lontoo, edustajanaan solicitor Raymond St. John Murphy, 3 Kings Bench Walk, Inner Temple, Lontoo, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jossa kantaja oli hakenut välitoimia 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17, perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäisen täytäntöönpanoasetuksen, (EYVL 13, 21.2.1962, s. 204) 3 artiklan 2 kohdan nojalla tekemänsä, tietyt kilpailua rajoittavia menettelytapoja koskevan kantelun yhteydessä (IV/34.824 — Goldstein/GMC), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on antanut 15.7.1998 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Lausunnon antaminen välitoimihakemuksesta raukeaa.*
- 2) *Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

24 päivänä kesäkuuta 1998,

asiassa T-596/97, Dalmine SpA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(*Kumoamiskanne — Kilpailuoikeus — Päätös tietojensaantipyynnöstä — Uhkasakko — Tiedoksianto — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen*)

(98/C 312/33)

(*Oikeudenkäyntikieli: englanti*)

Asiassa T-596/97, Dalmine SpA, kotipaikka Dalmine (Italia), edustajinaan asianajaja Fabrizio Arossa, Milano, ja

solicitor Rachel Brandenburger, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Elvinger, Hoss ja Prussen, 2 Place Winston Churchill, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään Kirsi Leivo ja Richard Lyal), jossa kantaja vaatii neuvoston asetuksen N:o 17 11 artiklan 5 kohdan soveltamisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 tehdyn komission päätöksen C (97) 3036 (IV/35.860 — teräspuutket) 2 ja 4 artiklan kumoamista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit K. Lenaerts ja J. D. Cooke, kirjaaja: H. Jung, on 24.6.1998 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puttavat.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 55, 20.2.1998.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS,

7 päivänä heinäkuuta 1998,

asiassa T-65/98 R, Van den Berg Foods Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(*Kilpailu — Välitoimimenettely — Väliintulo — Luottamuksellisuus — Täytäntöönpanon lykkääminen*)

(98/C 312/34)

(*Oikeudenkäyntikieli: englanti*)

Asiassa T-65/98 R, Van den Berg Foods Ltd, aiemmin HB Ice Cream Ltd, kotipaikka Dublin, edustajinaan solicitorit Malcolm Nicholson ja Michael Rowe, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Elvinger, Hoss & Prussen, 2 Place Winston Churchill, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään Barry Doherty ja Wouter Wils), jossa kantaja vaatii EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan soveltamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1998 tehdyn komission päätöksen (IV/34.073, IV/34.395 ja IV/35.436 — Van den Bergh Foods Limited) täytäntöönpanon lykkäämistä, Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on antanut 7.7.1998 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Master Foods Ltd ja Treats Frozen Confectionary Ltd saavat osallistua asian T-65/98 R käsittelyyn tukeakseen vastaajan vaatimuksia.*
- 2) *Van den Bergh Foods Ltd:n vaatimus, jonka mukaan tietyt täytäntöönpanon lykkäämistä koskevaan hakemukseen ja EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan soveltamisesta 11 päivänä maaliskuuta 1998 tehdyn komission päätökseen (IV/34.073, IV/34.395 ja IV/35.436 — Van den Bergh Foods Limited) sisältyviä tietoja on käsiteltävä luottamuksellisina, hyväksytään välitoimimenettelyn osalta.*

- 3) *Tämän komission päätöksen täytäntöönpanoa lykätään siihen asti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antaa tuomion pääasiassa.*
- 4) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

**ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS,**

15 päivänä heinäkuuta 1998,

asiassa T-73/98 R, Société chimique Prayon-Rupel SA
vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Valtiontuot — Väli toimimenettely — Väliintulo — Väli-
toimet — Väli toimien kiireellisyttä koskeva edellytys ei
täyty)

(98/C 312/35)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-73/98 R, Société chimique Prayon-Rupel SA, kotipaikka Engis (Belgia), edustajanaan asianajaja Bernard van de Walle de Ghelcke, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Freddy Brausch, 11 rue Goethe, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään Dimitris Triantafyllou), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta määräämään valtiontuista N 198/97 ja NN 81/97 — Saksa — Chemische Werke Piesteritz GmbH:lle myönnettävä rahoitus tehdyn komission päätöksen SG(98) D/631 täytäntöönpanon lykättäväksi ja päättämään muista väli toimista, Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on antanut 15 päivänä heinäkuuta 1998 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Saksan liittotasavalta hyväksytään väliintulijaksi tukemaan komission vaatimuksia.*
- 2) *Väli toimimenettelyn osalta hyväksytään Société chimique Prayon-Rupel SA:n esittämä, tiettyjen täytäntöönpanon lykkäämistä koskevaan hakemukseen sisältyvien seikkojen luottamuksellista käsittelyä koskeva vaatimus.*
- 3) *Väli toimihakemus hylätään.*
- 4) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

Hameico Stuttgart GmbH ym:n 30.6.1998 Euroopan
unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota
vastaan nostama kanne

(Asia T-99/98)

(98/C 312/36)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Hameico Stuttgart GmbH ym., Stuttgart (Saksan liittotasavalta) ovat nostaneet 30.6.1998 Euroopan yhteisöjen

ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Gerrit Schohe, Hampuri (Saksan liittotasavalta), prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Marc Baden, 34 rue Philippe II.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistu-

— toteaa, että vastaajat ovat velvollisia korvaamaan kantajille sen vahingon, jonka kantajat ovat kärsineet tai kärsivät banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) 404/93 ja erityisesti sen 17—19 ja 21 artiklan 2 kohdan ja banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1442/93 soveltamisen seurauksena siltä osin kuin näissä asetuksissa ja erityisesti asetuksen (ETY) 404/93 19 artiklan 2 kohdassa ensinnäkin kantajien ottamisen edellytykseksi ”luokkaan A” kuuluvaan suljettuun taloudellisten toimijoiden joukkoon (asetuksen (ETY) N:o 1442/93 2 artiklan a alakohta) asetetaan se, että kantajat ovat pitäneet vuosina 1989—1991 kaupan kolmansien maiden banaanien, toiseksi kantajille ”luokan A” yhteydessä kuuluvien tuontitodistusten määrä tehdään riippuvaiseksi siitä, minkä viitemäärän kantajat ovat saaneet kootuksi vuosina 1989—1991 ja kolmanneksi, että taloudelliset toimijat, joiden kotipaikka oli vuosina 1989—1991 entisen DDR:n alueella, pystyivät kokoamaan viitemäärää vasta siitä ajankohdasta (Saksan yhdistyminen 3.10.1990 alkaen, jona entisen DDR:n alue tuli silloisen Euroopan talousyhteisön osaksi,

— ilmoittaa asianosaisille, että niiden on ilmoitettava yhteisöjen tuomioistuimen vahvistamassa, tuomion antamisesta alkavassa määräajassa, mistä maksettavasta määrästä ne ovat sopineet tai, jollei sopimusta ole saatu aikaan, ilmoittamaan samassa määräajassa yhteisöjen tuomioistuimelle vaatimansa määrät lukuina,

— päättää oikeudenkäyntikuluista myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat kuuluvat Atlanta-ryhmään ja niiden kotipaikka on entisen Saksan demokraattisen tasavallan (DDR) alueella tai niillä oli kotipaikka siellä vuosina 1989—1991. Ne vaativat muun muassa vahingonkorvausta niille siitä aiheutuneesta vahingosta, että ne eivät pystyneet yhteisön markkinajärjestelystä annetun säädöksen mukaan kokoamaan viitemääriä koko viiteajanjakson (1989—1991) ajan, vaan aloitusviitejakson määrien kokoaminen oli mahdollista vasta ajanjakson 3.10.1990—31.12.1991 aikana.

Kantajat väittävät, että ne ovat saaneet markkinajärjestelyn takia liian pienet määrät, koska markkinajärjestely ei sisällä siirtymäkauden säännöksiä, joiden nojalla kolmansien maiden taloudelliset toimijat olisivat voineet sopeutua pienin erin liiketoimintansa markkinajärjestelyyn ja saada poistetuksi ennen markkinajärjestelyn voimaantuloa maahantuomiensa määrien perusteella tekemänsä investoinnit. Kantajat pystyivät käyttämään aloitusviiteajanjaksoa 1989—1991 vain vähäisessä määrin viitemäärien kokoamiseen. Ne saavat paljon vähemmän tuontitodistuksia, kuin jos niillä — kuten kaikilla muilla kolmansien maiden taloudellisilla toimijoilla — olisi ollut käytössään kolmen vuoden viiteajanjakso.

Kantajien mukaan niiden puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska komissio on hylännyt pyynnön kolmansien maiden taloudellisten toimijoiden kuulemisesta niin kauan kuin nämä eivät lausu asiassa yhdessä yhteisön ja AKT-maiden taloudellisten toimijoiden kanssa ”yhdellä äänellä”. Lisäksi asiassa on rikottu EY:n perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdan syrjäintäkieltoa sekä luottamuksensuojan periaatetta kolmansien maiden taloudellisten toimijoiden osalta yleensä (joilla ei ollut mahdollisuutta sopeutua vähittäin paljon pienempiin määriin). Sitä paitsi markkinajärjestelyn soveltamisella kantajiin on loukattu niiden taloudellista toimintavapautta.

Kantajien mukaan Maailman kauppajärjestön (WTO) riitojenratkaisuelimen päätöstä on vielä rikottu siinä, että yhteisen markkinajärjestelyn olennaiset säännökset, erityisesti sen todistusjärjestelmä, on tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen ja palvelukaupan yleissopimuksen vastainen. Yhteisön on asetettava siten kantajat vahingonkorvausta suorittamalla sellaiseen asemaan kuin ne olisivat, jos WTO:n vastainen yhteinen markkinajärjestely ei olisi tullut koskaan voimaan.

Fratelli Murri S.p.A:n 13.7.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-106/98)

(98/C 312/37)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Fratelli Murri S.p.A., Rooma (Italia), on nostanut 13.7.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Karl-Gustav von Luschka, Plauen (Saksan liittotasavalta), ja prosessi-osoite Luxemburgissa c/o asianajaja Claude Medernach, asianajajotoimisto Arendt & Medernach, 8—10 rue Mathias Hardt, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle 7 923 791 Yhdysvaltain dollaria 25.9.1991 alkaen laskettuine 10 prosentin korkoineen ja

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on rakennus- ja kiinteistöalalla toimiva Italian oikeuden mukaan perustettu osakeyhtiö, on osallistunut vastaajan kanssa tehdyn sopimuksen perusteella Somaliasta varten luotuun, kolmanteen Lomé yleissopimukseen perustuvaan ”Baardaheere Agricultural Experimental Station” -kehitysapuhankkeeseen ja kuudenteen Euroopan kehitysrahastoon kuuluvan hankkeen täytäntöönpanoon Somaliassa.

Vastaajan on kantajan mukaan tämän kehitysrahaston hallinnoijana ja sen alaisuudessa toimivan asiainhoitajan eli sen Somaliassa toimivan edustajan päämiehenä vastuussa tämän edustajan lainvastaisesta ja vahingonkorvausvastuun synnyttävästä toiminnasta. Sisällissodan kaltaisista levottomuuksista vuosina 1990—1991 huolimatta tämä edustaja oli määrännyt kantajan — sen ilmaisemista maassa pysymistä koskevista epäilyistä välittämättä — panemaan sen vastaajan kanssa tekemän sopimuksen täytäntöön. Sopimuksen täytäntöönpanon lisäksi edustaja oli velvoittanut kantajan ylläpitämään rakennetut laitokset ja valvomaan niitä vähintään kahden kuukauden ajan. Kantaja on vaatinut vastaajalta vahingonkorvausta kirjallisesti vuodesta 1991 lähtien, koska sissijärjestön sotatoimet (aineiston ja koneiden tuhoaminen ja varastaminen, toimiston ja työtilojen tuhoaminen ja ryövääminen) ja tästä aiheutuneet kustannukset (evakuoitinkustannukset, ulkomaalaisten työntekijöiden vaatimat korvaukset jne.) olivat aiheuttaneet kantajalle yhteensä 7 923 791 Yhdysvaltain dollarin vahingot.

Kantaja katsoo vastaajan toimineen lainvastaisesti, koska sen edustaja oli Somalian valtiollisen rakenteen muutosten ennalta-arvattavuudesta huolimatta toistuvasti määrännyt kantajan panemaan sopimuksen täytäntöön sekä jatkamaan hanketta ja valvomaan sitä. Tietoisenä tästä tilanteesta, mutta mahdollisesti tilanteen kehityksen väärin arvioiden se ei ollut sallinut sitä, että työt olisi lopetettu sovittua aiemmin ja että koneet ja laitteet olisi viety ajoissa pois maasta. Kantajan mukaan näin on loukattu suhteellisuusperiaatetta. Edustajan olisi asiaa koskevia interressejä oikein ja lainmukaisesti arvioimalla pitänyt ymmärtää, että kehitysapuhanke ei ollut pysyvästi varmistettu ja että se oli siten mennyt hukkaan, varsinkin, kun kantaja oli toistuvasti nimenomaisesti vedonnut tilanteen vaarallisuuteen. Sitä vastoin edustaja oli pakottanut määräyksillään kantajan panemaan täytäntöön sopimuksen, jonka

tavoitteesta — eli Somalialle annettavasta kehitysavusta — oli tullut selvästi täysin merkityksetön. Sen sijaan kantajan omaisuutta olisi voitu suojella siirtämällä se heti pois Somaliasta.

André van Meuterin 20.7.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-109/98)

(98/C 312/38)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

André van Meuter, asuinpaikka Bryssel, on nostanut 20.7.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Olivier Eben ja Jean-Marc Bievez, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Jean Tonnar, 29 rue du Fossé, Esch-sur-Alzette.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- kumoaa nimittävän viranomaisen 10.10.1997 määräämän kurinpitoseuraamuksen, jolla kantaja alennettiin palkkaluokasta D1 tasolla 8 palkkaluokkaan D2 tasolla 8, ja palauttaa kantajan aiempaan palkkaluokkaan,
- julistaa kantajaan kohdistuneen kurinpitomenettelyn päättyneeksi,
- kieltää määräämästä kantajalle muitakaan kurinpitoseuraamuksia,
- velvoittaa komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kiistanalaisella päätöksellä nimittävä viranomainen määräsi kantajan alennettavaksi 1.11.1997 lukien palkkaluokasta D1 tasolla 8 palkkaluokkaan D2 tasolla 8, koska kantaja oli sen mukaan laiminlyönyt velvollisuutensa käydä lääkärintarkastuksessa, mihin hän oli sitoutunut ja koska nimittävä viranomainen oli menettänyt luottamuksensa häneen.

Kantajan mukaan häntä ei voida alentaa. Erinomaisista arvioinneista ja kilpailun läpäisemisestä huolimatta häntä ei ole koskaan ylennetty. Alentaminen merkitsisi, että häntä rankaistaisiin kahdesti samasta teosta; ensimmäinen rangaistus on hänen mukaansa ylentämättä jättäminen.

Lisäksi kurinpitoseuraamuksen määrääminen antamatta kantajan tutustua terveyttään koskeviin tietoihin loukkaa puolustautumisoikeuksia. Sitä paitsi se, että nimittävällä viranomaisella on kantajan terveydentilasta tietoja, loukkaa terveyttä koskevien tietojen salaisuuden periaatetta, joka on ehdoton ja kuuluu oikeusjärjestyksen perusteisiin.

Tämän lisäksi nimittävä viranomainen ei ole noudattanut 7 artiklassa säädettyjä kurinpitomenettelyä koskevia

ehdottomia määräaikoja: kurinpitoseuraamuksen määrääminen kolme ja puoli vuotta menettelyn alkamisen jälkeen on selvästi kohtuutonta. Määrääjän ylittämisen takia kurinpitotoimiin ei enää voida ryhtyä ja kurinpitomenettely on päätettävä.

Mannesmannröhren-Werke AG:n 23.7.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-112/98)

(98/C 312/39)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Mannesmannröhren-Werke AG, Mülheim a. d. R. (Saksan liittotasavalta), on nostanut 23.7.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajotoimisto Bruckhaus Westrich Heller Löber, Düsseldorf (Saksan liittotasavalta), ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Bonn & Schmitt, 7 Val Ste Croix, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

1. kumoaa päätöksen kokonaisuudessaan,
2. toissijaisesti kumoaa päätöksen 2 artiklan ja
3. velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio osoitti teräsputkivalmistajien EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan mahdollisen rikkomisen toteamiseksi käydyn menettelyn yhteydessä kantajalle riidanalaisen päätöksen, jolla kantaja toisaalta velvoitettiin antamaan 30 päivän kuluessa päätöksen liitteessä pyydytetyt tiedot, toisaalta sille asetettiin 1 000 ecun uhkasakkoa kultakin viivästyspäivältä, jos se ei anna näitä tietoja.

Kantaja vetoaa siihen tosiseikkaan, että vastaaja ei ollut antanut sille ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä riittävää lainmukaista tilaisuutta tulla kuulluksi. Näin ollen ei ole toteutettu säännöstenmukaista alustavaa menettelyä, joten asetuksen N:o 17/11 artiklan 5 kohtaa ja 16 artiklan 2 kohtaa on rikottu. Lisäksi vastaaja on jättänyt antamatta kantajan käyttöön asianmukaisella tavalla ne asiakirjat, joita vastaaja on käyttänyt kantajalle epäedullisen päätöksen tekemiseen ja joihin se on tämän päätöksen perustanut. Näin se on loukannut niitä periaatteita, jotka on vahvistettu asioissa "Solvay" ⁽¹⁾ ja "ICI" ⁽²⁾ annetuissa tuomioissa. Tämän lisäksi kantaja vetoaa siihen, että päätöksestä puuttuu muodollinen perustelu "välttämättömyyden" tunnusmerkin osalta, mikä merkitsee sitä, että EY:n perustamissopimuksen 190 artiklaa on rikottu.

Tämän lisäksi asiassa "Orkem" ⁽³⁾ annetun tuomion mukaan kantajalla ei ole velvollisuutta vastata kysymyksiin, jotka voivat johtaa siihen, että se joutuu itse huonon-

tamaan omaa asemaansa. Kantaja on kuitenkin tämän lisäksi sitä mieltä, että se voi lainmukaisesti Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kappaleeseen — jonka sisältämät takuut yhteisön oikeuden perustavanlaatuisina oikeusperiaatteina menevät asetuksen N:o 17 tavanomaisen säännösten ohi — vetoamalla kieltäytyä aktiivisesta toiminnasta, jolla sen tässä tutkintamenettelyssä täytyisi välittömästi itse huonontaa omaa asemaansa. Oikeus olla todistamatta itse itseään vastaan on lisäksi luokiteltavissa Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 2 kappaleen mukaisen syyttömyysolettaman takuun taikka saman sopimuksen 10 artiklassa suojatun negatiivisen mielipiteenvapauden rikkomiseksi. Kantajan oikeus olla todistamatta itse itseään vastaan aktiivisella toiminnalla ei seuraa yksinomaan yhteisön oikeudesta vaan samanaikaisesti ja rinnakkain Saksan kansallisesta lainsäädännöstä, jota ei toistaiseksi ole kumottu.

Vastaaja on välittömästi päivittäisen uhkasakon vahvistamattaan jättänyt ottamatta huomioon tätä varten säädetyn kaksivaiheisen menettelyn ja erityisesti päivittäisen uhkasakon määrällistä vahvistamista varten välttämättömän pyydettyjen tietojen yksilöinnin ja oikeuden tulla kuulluksi sekä muut menettelyä koskevat edellytykset. Tämän lisäksi vastaajan asettamaa suurinta mahdollista 1 000 ecun uhkasakkoa on pidettävä suhteettomana ja siten harkittavallan väärinkäyttönä. Kantaja on vastannut tietojensaantipyynnössä esitetyistä yhdestätoista kysymyksestä seitsemään laajasti. Loppuihin neljään kysymykseen sillä ei ole velvollisuutta vastata, koska se voi tältä osin vedota oikeutensa olla itse huonontamatta asemaansa.

(¹) Asia T-30/91, Kok. 1995, s. II-1821.

(²) Asia T-36/91, Kok. 1995, s. II-1847.

(³) Asia 374/87, Kok. 1989, s. 3282.

Peter Clauseinin 23.7.1998 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-113/98)

(98/C 312/40)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Peter Clausen, kotipaikka La Hulpe (Belgia), on nostanut 23.7.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Jean-Noël Louis, Véronique Leclercq, Ariane Tornel ja Françoise Parmentier, prosessiosoite Luxemburgissa Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— kumoaa neuvoston 6.10.1997 tekemän päätöksen, jolla on hylätty hakemus yhteisön eläkejärjestelmään

siirrettyjen eläkeoikeuksien sen osan palauttamisesta, jota ei ole otettu huomioon laskettaessa henkilöstösääntöjen liitteen VIII 11 artiklan 2 kohdan mukaan huomioon otettavia palvelusvuosia;

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-103/98, Kristensen v. neuvosto (¹).

(¹) EYVL C 299, 26.9.1998, s. 36.

Ivar Langer Andersenin 29.7.1998 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-118/98)

(98/C 312/41)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Ivar Langer Andersen, kotipaikka Rungsted Kyst (Tanska), on nostanut 29.7.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Jean-Noël Louis, Véronique Leclercq, Ariane Tornel ja Françoise Parmentier, prosessiosoite Luxemburgissa Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— kumoaa neuvoston 6.10.1997 tekemän päätöksen, jolla on hylätty hakemus yhteisön eläkejärjestelmään siirrettyjen eläkeoikeuksien sen osan palauttamisesta, jota ei ole otettu huomioon laskettaessa henkilöstösääntöjen liitteen VIII 11 artiklan 2 kohdan mukaan huomioon otettavia palvelusvuosia;

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-103/98, Kristensen v. neuvosto (¹).

(¹) EYVL C 299, 26.9.1998, s. 36.

André Hecqin 30.7.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-119/98)

(98/C 312/42)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

André Hecq, asuinpaikka Bonlez (Belgia), on nostanut 30.7.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Lucas Vogel, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Christian Kremer, 6 rue Heinrich Heine.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— kumoaa 6.5.1998 tehdyn väitetyn tosiasiallisen päätöksen, jolla kantajan 5.1.1998 tekemä valitus hylättiin ja joka oli kantajalle Ispraan 16.—20.9.1997 suuntautunutta virkamatkaa varten myönnetyn korvauksen maksamisesta 17.10.1997 tehdyn päätöksen vastainen

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti samoin kuin oikeudenkäynnistä aiheutuneet välttämättömät kulut ja erityisesti kotiinpalusta, matkasta ja oleskelusta aiheutuneet kulut sekä asianajajan palkkion työjärjestyksen 73 b artiklan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajana oleva palkkaluokkaan B1 kuuluva virkamies on parhaillaan komennuksella ammattijärjestön poliittisena sihteerinä. Kantaja sai virkamatkamääräyksen viideksi päiväksi keskushenkilöstökomitean Isprassa pidettävää yleiskokousta varten. Tämän virkatehtävän tultua suoritetuksi kantaja haki korvausta virkamatkasta aiheutuneista kuluista. Komission IX pääosaston virkamatkayksikkö leikkasi kuitenkin menoja siten, että kantajalla oli oikeus virkamatkan vuoksi maksettavaan päivärahaan vain neljältä ja puolelta päivältä.

Ainoana kanneperusteena esillä olevassa asiassa on henkilöstösääntöjen VII liitteen 12 ja 13 artiklan rikkominen sen vuoksi, että henkilöstöhallinto myönsi kantajalle tämän virkamatkan vuoksi päivärahaa viiden päivän sijasta vain neljältä ja puolelta päivältä.

Taurus Beteiligungs-GmbH & Co. KG:n 31.7.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-121/98)

(98/C 312/43)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Taurus Beteiligungs-GmbH & Co. KG, Ismaning (Saksan liittotasavalta), on nostanut 31.7.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Ferdinand Hermanns ja Alexander Ritvay, Meerbusch/Berlin (Saksan liittotasavalta), ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Loesch & Wolters, 11 rue Goethe, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— kumoaa vastaajan 27.5.1998 fuusiovalvonta-asetuksen mukaisesta menettelystä tekemän päätöksen (neuvoston asetusta (ETY) N:o 4064/89, asia nro IV/M.993 Bertelsmann/Kirch/Premiere), sellaisena kuin se on 2.6.1998 tiedoksi annetussa muodossaan ja

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

27.5.1998 tehdyllä riidanalaisella päätöksellä (sellaisena kuin se on 2.6.1998 tiedoksi annetussa muodossaan) todettiin, että ilmoitettu yrityskeskittymä, jonka tarkoituksena oli, että CLT-UFA S.A ja Taurus Beteiligungs-GmbH & Co. KG ottavat yhdessä valvontaansa Premiere Medien GmbH & Co. KG:n, BetaDigital Gesellschaft für digitale Fernsehdienste mbH:n sekä BetaResearch Gesellschaft für Entwicklung und Vermarktung digitaler Infrastrukturen mbH:n, on neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 (sen voimassa olevan version) 8 artiklan 3 kohdan mukaisella tavalla yhteensoveltumaton yhteismarkkinoiden ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen kanssa. Komission mielestä on lähdettävä siitä, että tämä yrityskeskittymä johtaa johtavan markkina-aseman syntymiseen taikka sen vahvistumiseen, mikä haittaisi huomattavasti tehokasta kilpailua yhteisön merkittävällä osalla.

Kantaja vetoaa kanteessaan ensinnäkin olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen: sen mukaan vastaaja on loukannut objektiivisen tutkimuksen periaatetta, koska se oli jo ennen varsinaisen menettelyn aloittamista vahvistanut negatiivisen päätöksensä ilman, että sillä olisi ollut riittävä tietoa tosiasioista. Tämän lisäksi oli loukattu kantajan oikeutta saada tutustua asiakirjoihin, koska sille oli annettu mahdollisuus tutustua vain osaan asiakirjoista ja koska tätä varten varattu aika oli ollut liian lyhyt. Lisäksi tosiseikasta oli usealta kannalta riittämättömästi selvitetty. Vastaaja on ylittänyt toimivaltansa vaatiessaan tiettyä teknistä ratkaisua digitaalitelevisioalalla ja se on ylittänyt toteuttaa sellaisia markkinarakennemuutoksia, jotka ylittävät selvästi yrityskeskittymämenettelyn tavoitteet.

Toiseksi asetusta (ETY) N:o 4064/89 on rikottu: edellytykset Bertelsmann/Kirch/Premiere/DFI/DSF-keskittymän kielämiselle eivät täyty, koska tämä keskittymä ei aiheuta markkina-aseman muutoksia. Lisäksi BetaDigitalin osalta on keskittymä myös perusteettomasti kielletty eikä yritys-keskittymäkieltoa BetaResearchia koskevalta osalta voida myöskään pitää voimassa. Tältä kiellosta puuttuu EY:n perustamissopimuksen 190 artiklan mukaan vaadittava perustelu.

Kolmanneksi kantaja väittää, että vastaajan olisi pitänyt sallia yrityskeskittymä viimeistään sen jälkeen, kun keskittymään osalliset olivat ilmoittaneet olevansa valmiita myönnetyksiin, jotka mahdollistavat sekä tekniikan alalla että ohjelmaoikeuksien alalla kilpailun kolmansien kanssa ja edistävät sitä.

Claude Bochun 2.8.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-123/98)

(98/C 312/44)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Claude Bochu, kotipaikka Bryssel, on nostanut 2.8.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Jean-Noël Louis, Véronique Leclercq, Ariane Tornel ja Françoise Parmentier, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa on Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen, jolla se nimitti kantajan koeajalla olevaksi virkamieheksi, siltä osin kuin siinä vahvistettiin hänen palkkaluokakseen 7 luokan ensimmäinen taso,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien oikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on entinen palkkaluokan B 3 väliaikainen toimihenkilö, joka menestyttyään sisäisessä kilpailussa KOM/A/16/93 nimitettiin tähän ura-alueeseen, ja joka vastustaa nimittävän viranomaisen päätöstä sijoittaa hänet palkkaluokan A 7 ensimmäiseen tasoon.

Kantaja toteaa ensiksi, että riidanalaisen päätöksen perusteluissa viitataan henkilöstösääntöjen 1, 2, 4, 29, 30, 31, 32 ja 34 artiklaan. Päätöksessä ei siis virallisesti viitata lainkaan henkilöstösääntöjen 46 artiklan kolmanteen kohtaan, joka kuitenkin on ainoa säännös, jota sovelletaan sellaisiin kilpailuissa menestyneisiin hakijoihin, jotka pääsevät korkeammalle ura-alueelle. Näin ollen kantajan mielestä komissio on joko soveltanut tätä säännöstä, jolloin sen olisi tullut tämentää ne perusteet, joiden vuoksi se soveltaa säännöstä kantajaan, joka on ollut väliaikainen

toimihenkilö ja ensimmäistä kertaa tullut ”virkamieskuntaan”, tai soveltanut henkilöstösääntöjen 31 ja 32 artiklaa, jolloin sen olisi tullut tämentää ne perusteet, joiden nojalla se kieltäytyi millään tavoin ottamasta huomioon korottavana tekijänä kantajan ennen virkamiehen tehtävissä aloittamistaan hankkimaa lähes 13 vuoden työkokemusta.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi seuraaviin perusteisiin:

- Henkilöstösääntöjen 4, 7, 31 ja 32 artiklan rikkominen siltä osin, että yhteisöjen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan henkilöstösääntöjen 32 artiklassa säädetään sellaisen toimihenkilön asemasta, joka otetaan ensimmäisen kerran yhteisöjen virkamieskuntaan palvelukseenottamismenettelyn jälkeen. Sitä vastoin saman tekstin 46 artiklan — jonka perusteella riidanalainen päätös näyttää olevan tehty — tarkoituksena on säädellä jo virkamiehen asemassa olevien yhteisön toimihenkilöiden ylentämistä.
- Perusteluvollisuuden — sellaisena kuin se on ilmaistu henkilöstösääntöjen 25 artiklassa — laiminlyöminen. Tämä perusteleminen on sitäkin välttämättömämpää käsiteltävänä olevassa tapauksessa, kun menettely palvelukseen ottamiseksi riidanalaiseen virkaan oli avoin ensimmäistä kertaa A 4 palkkaluokan virkamiehille ja koska vastaaja näin ollen implisiittisesti hyväksyi sen, että kysymyksessä olevan viran edellyttämät erityistarpeet oikeuttivat tämän palkkatason virkamiehen palvelukseen ottamisen.

Lopuksi kantaja väittää, että käsiteltävänä olevassa asiassa on kysymys ilmeisestä arviointivirheestä, huolenpitovelvollisuuden laiminlyönnistä sekä hyvän hallintotavan ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamisesta. Tältä osin täsmennetään, että luokittelulautakunta ei ollut — kuten ei myöskään pääosasto IX — missään menettelyn vaiheessa ottanut yhteyttä pääosasto XI:n yksiköihin tiedottaakseen yksikön erityistarpeista, mikä oli aiheuttanut sen, että nimittävällä viranomaisella ei ollut ollut käytettävissään mitään tietoja, joiden perusteella se olisi voinut tutkia, edellyttivätkö yksikön tarpeet kantajan ottamista palvelukseen muuhun palkkaluokaan kuin peruspalkkaluokkaan sijoitettuna. Edelleen nimittävä viranomainen on jättänyt ottamatta huomioon kantajan yliopisto-opintojen jälkeen hankkiman yli seitsemän vuoden kokemuksen samoin kuin niiden tehtävien tason, joita hän oli hoitanut komissiossa.

Corrado Politin 2.8.1998 Euroopan koulutussäätiötä vastaan nostama kanne

(Asia T-124/98)

(98/C 312/45)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Corrado Politi, kotipaikka Torino (Italia), on nostanut 2.8.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan koulutussäätiötä vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Jean-Noël Louis,

Ariane Ternel ja Françoise Parmentier, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa on Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- kumoaa päätöksen siitä, että kantajan sopimusta väliaikaisena toimihenkilönä Euroopan koulutussäätiössä ei uudisteta,
- kumoaa tarpeellisin osin päätöksen, jolla vahvistettiin kantajaa koskeva arviointikertomus ajanjaksolta 1995—1997,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on väliaikainen toimihenkilö Euroopan koulutussäätiössä, riitauttaa päätöksen, jolla kieltäydettiin uudistamasta hänen sopimustaan väliaikaisena toimihenkilönä.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi ensinnäkin siihen, että käsiteltävänä olevassa tapauksessa on kysymys ilmeisestä arviointivirheestä. Hän täsmentää tältä osin, että häntä koskeva arviointikertomus ei ole täydellinen, eikä näin ollen kuvasta kaikkia hänen sopimusaikanaan suorittamia tehtäviä. Kantaja toteaa erityisesti, että hänen huomattavaa, MEDA-ohjelmaan liittyvää työpanostaan ei ole lainkaan arvioitu ja että se, että kertomuksessa esiintyy taloudellisten ja muiden varojen hallinnointia koskevaan otsikkoon liittyen maininta ”ei vastaa vaatimuksia”, johtaa virheellisyyteen, koska hän ei ollut hoitanut mitään tämän tyyppisiä tehtäviä. Sopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen on siis tällaisen puutteellisen arvioinnin perusteella päättänyt olla uudistamatta kantajan sopimusta.

Toiseksi riidanalaisen päätöksen perustelut ovat riittämättömät, minkä vuoksi yhteisöjen tuomioistuimen on mahdollista arvioida päätöksen perusteltavuutta.

Luc Veronin 2.8.1998 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-125/98)

(98/C 312/46)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Luc Veron, kotipaikka Bryssel, on nostonut 2.8.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Jean-Noël Louis, Véronique Leclercq, Ariane Ternel ja Françoise Parmentier, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa on Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- kumoaa päätöksen, jonka mukaan kantajan palkasta pidätetään 160 750 Belgian frangia ”kuljetuskuluina/virkamatkasta aiheutuneina kuluina”,
- velvoittaa komission maksamaan kantajalle takaisin aiheuttomasti pidätetyt määrät 8 prosentin vuotuisine korkoineen siitä päivästä lukien, jolloin pidätys on tapahtunut, takaisinmaksupäivään saakka,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla se kieltäytyi vastaamasta hänen ja hänen perheensä lentokoneen ”business class” -luokassa tapahtuneen kuljetuksen kustannuksista reitillä Bryssel — Los Angeles via Lontoo; matka tapahtui virkamatkamääräyksen perusteella, jonka olivat allekirjoittaneet hänen esimiehensä, PO XXIII pääjohtaja, ja henkilöstö- ja hallinto-osaston pääjohtaja maksumääräyksen antajana. Epäävä päätös perustui muun muassa siihen, että virkamatkoja koskevia henkilöstösääntöjen säännöksiä ankaramman ”fellowship-säännösten” mukaan matkat on toteutettava edullisimmilla käytettävissä olevilla hinnoilla, eikä komissio voi ottaa vastatakseen kuin yhden lapsen matkalipusta. Kantajan mukaan perinteisiin virkamatkoihin sovellettavia oikeussääntöjä ei voida korvata ”fellowship”-säännöillä, koska erityissäännöstö on annettu.

Kantaja vetoaa näiden väitteidensä tueksi ensinnäkin siihen, että ”fellowship”-virkamatkoihin sovellettava erityissäännöstö, joka on annettu vain hallinnollisella päätöksellä, on laiton, koska se on henkilöstösääntöjen VII liitteen 11 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen sekä Guide des missionsin (virkamatkoja koskevan ohjeen) 3 artiklan vastainen. Kantaja väittää tältä osin toissijaisesti, että ne hallinnolliset määräykset, joihin nimittävä viranomainen vetoaa, eivät sisällä velvollisuutta matkustaa halvimmassa luokassa, vaan ainoastaan velvollisuuden hankkia halvin lippu siinä luokassa, johon matkustuslupa oikeuttaa.

Kantaja väittää lisäksi, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan hän voi luottaa virkamatkamääräyksen ilmeiseen laillisuuteen, ja näin ollen hänellä on voinut olla perusteltu luottamus siihen, että se kaikkine määräyksineen pysyy voimassa. Näin ollen on katsottava, että hänellä on ollut perusteltu luottamus mainitun virkamatkamääräyksen kaikkien määräysten sääntöjenmukaisuuteen. Kantaja väittää toissijaisesti, että vaikka virkamääräys olisikin annettu lainvastaisesti, komissio ei ole peruuttanut sitä kohtuullisessa ajassa.

Lopuksi kantaja vetoaa ilmeisen arviointivirheen olemassaoloon sekä siihen, että hänen osaltaan on loukattu yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja oikeutta perheyksikön säilyttämiseen.

**Aéroports de Paris'n 7.8.1998 Euroopan yhteisöjen
komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia T-128/98)

(98/C 312/47)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Aéroports de Paris (ADP), kotipaikka Pariisi, on nostanut 7.8.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Hugues Calvet, Pariisi, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto Aloyse May, 31 Grand-Rue.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— kumoaa 11.6.1998 tehdyn komission päätöksen, jossa tämä on katsonut ADP:n rikkoneen EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan määräyksiä ja velvoittanut tämän julkisyhteisön lopettamaan rikkomisen kahden kuukauden pituisen määräajan kuluessa mainitun päätöksen tiedoksi saamisesta;

— velvoittaa komission korvaamaan kantajalle kaikki tästä kumoamisoikeudenkäynnistä aiheutuvat kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on julkisyhteisö, joka harjoittaa Pariisin alueella sijaitsevien kaikkien siviililentoliikenteen käyttöön varattujen rakennelmien ja laitteiden kunnossapitoon, käyttöön ja kehittämiseen liittyvää toimintaa, jonka tarkoituksena on avustaa saapuvia ja lähteviä lentokoneita, ohjata lentoliikennettä, vastata tavaroiden ja lentopostin lastaamisesta lentokoneeseen ja niiden tyhjentämisestä lentokoneesta sekä matkustajien kuljettamisesta lentokoneen ja lentoterminaalien välillä. Alpha Flight Services -niminen yhtiö, joka tarjoaa catering-palveluja Orlyn lentoasemalla, teki vuonna 1995 Aéroports de Paris'ia koskevan valituksen, joka perustui siihen, että viimeksi mainittu rikkoi EY:n perustamissopimuksen 86 artiklaa periessään catering-toimintaa harjoittavilta palvelujen tarjoajilta syrjiviä maksua.

Komissio totesi riidanalaisessa päätöksessään, että kantaja on rikkonut EY:n perustamissopimuksen 86 artiklaa periessään Orlyn ja Roissy-Charles de Gaullen lentoasemilla toimivilta catering-, lentokoneiden siivous- ja rahti-huolintapalvelujen tarjoamiseen liittyvää maa- tai oma-huolintapalvelutoimintaa (muun muassa ruoan ja juomien lastaaminen lentokoneeseen ja niiden purkaminen sieltä) harjoittavilta palvelujen tarjoajilta tai niiden käyttäjiltä syrjiviä liikevaihtoon perustuvia maksuja. Päätöksen 2 artiklan mukaan kantajan on lopetettava mainittuun rikkomiseen liittyvä toiminta ja alettava soveltaa kyseisiin maahuolintapalvelujen tarjoajiin syrjimätöntä liikevaihtoon perustuvien maksujen järjestelmää kahden kuukauden kuluessa riidanalaisen päätöksen tiedoksi saamisesta.

Kantaja katsoo, että riidanalaisesta päätöstä tehtäessä on tapahtunut menettelyvirhe ja että päätös on tämän lainvastaisuuden perusteella kumottava. Asetuksen N:o 17/62

soveltaminen on lainvastaista, koska nyt esillä oleva asia liittyy selvästi lentoliikenteeseen ja koska lentoliikenne ei miltään osin kuulu asetuksen N:o 17/62 soveltamisalaan. Kantajan mukaan päätöstä tehtäessä on tapahtunut vakava menettelyvirhe, koska tätä asetusta on tästä huolimatta sovellettu.

Toiseksi kantaja vetoaa puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen, sillä riidanalainen päätös on täysin ristiriidassa sen kannanoton kanssa, jonka komissio selkeästi esitti hallinnollisen menettelyn aikana.

Kolmanneksi kantaja väittää, että riidanalaisessa päätöksessä on useita sen perusteluja vakavasti heikentäviä puutteita.

Neljänneksi kantaja katsoo, että komissio on soveltanut virheellisesti EY:n perustamissopimuksen 86 artiklaa, koska kantaja ei ole tässä artiklassa tarkoitettu yritys. Lisäksi komissio on määritellyt markkinat täysin väärin, kantajalla ei ole määräävää markkina-asemaa, se ei ole menettellyt 86 artiklassa tarkoitettuihin tavoin eikä sen syyksi voida lukea minkäänlaista syrjintää.

Viidenneksi kantaja väittää, ettei siihen voida nyt esillä olevassa asiassa EY:n perustamissopimuksen 90 artiklan 2 kohdan perusteella soveltaa kilpailusääntöjä.

Lopuksi kantaja katsoo, että komissio on rikkonut EY:n perustamissopimuksen 222 artiklaa ja toiminut EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan tarkoituksen vastaisesti, syyllistyen näin harkintavallan väärinkäyttöön.

**Groupe Perry SA:n ja Isibirisin 12.8.1998 Euroopan
yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia T-132/98)

(98/C 312/48)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Groupe Perry SA- ja Isibiris-nimiset yhtiöt, kotipaikka Luxemburg, ovat nostaneet 12.8.1998 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajana on asianajaja Fernand Entringer, Luxemburg, ja prosessiosoite Luxemburgissa on edellisen asianajotoimisto, 34 a rue Philippe II.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— toteaa, että komissio on toiminut virheellisesti;

— toteaa, että nämä virheet synnyttävät sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun;

- toteaa, että näiden virheiden ja kantajille aiheutuneen vahingon välillä on syy-yhteys;
- toteaa, että unionin on korvattava tämä vahinko;
- hyväksyy sen, että Groupe Perry arvioi vahinkonsa 10 000 000 ecun suuruiseksi;
- hyväksyy sen, että Isibiris arvioi vahinkonsa 500 000 ecun suuruiseksi;
- velvoittaa unionin korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajina olevat yhtiöt vaativat korvausta vahingosta, jonka ne katsovat kärsineensä komission niitä vastaan toteuttamista toimista sellaisten sääntöjenvastaisuuksien johdosta, joita kantajien väitetään tehneen pantaessa täytäntöön tiettyjä sopimuksia Euroopan unionin humanitaarisesta avusta Bosnialle ja Afrikan suurten järvien alueelle. Kantajien mukaan komissio on rangaissut näitä kahta yhtiötä, kun se ei ole suorittanut erääntyneitä laskuja, kun se on kieltänyt yksiköitään tekemästä sopimuksia niiden kanssa, kun se on siirtänyt Groupe Perryn työntekijät muihin yhtiöihin ja kun se on vaatinut Isibiristä suorittamaan huomattavan summan.

Kantajat väittävät, että komissio on toiminut tällä tavoin petostentorjunnan koordinointyksikön (UCLAF) suorittaman tutkimuksen jälkeen laaditun selvityksen perusteella kuulematta etukäteen kyseisiä yrityksiä, joille se on jopa kieltäytynyt antamasta tiedoksi edellä mainittua selvitystä.

Kantajat korostavat lisäksi, että komissio on tässä asiassa toiminut tuomarina ja asianosaisena. Ne katsovat sen vuoksi, että vastaajana oleva toimielin on rikkonut Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklaa.

Kantajat väittävät, että Groupe Perry ei tämän virheellisen menettelyn jälkeen ole voinut jatkaa työskentelyä ainoan asiakkaansa komission kanssa eikä se voi myöskään saada muita asiakkaita kansainvälisessä lehdistössä saamansa negatiivisen julkisuuden vuoksi. Se on siten vararikossa ja vaatii 10 000 ecua korvauksena aineellisesta ja aineettomasta vahingosta.

Isibiris-yhtiö vaatii puolestaan 500 000 ecua korvauksena aineettomasta vahingosta sekä sen toteamista, että sen ei ole maksettava komission vaatimaa 540 000 ecun suuruisia summaa.

Asian T-285/97 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 312/49)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan 7.7.1998 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-285/97, Kuljetusliike R. Pynnönen Oy vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 7, 10.1.1998.